

FORBÍNA

Zpravodaj
Krajské divadelní přehlídky
venkovských ochotnických
souborů
JARNÍ SEŠLOST
Boleradice 2008

*číslo 4.
10. května 2008*

Program

středa 7. 5. 2008

19:00 hod

Poudačky z Krkonoš za doprovodu CM

vypráví Slávka Hubačíková

Vision III

DS DŽO Velatice

čtvrtek 8. 5. 2008

10:00 hod

O Kulišákovi

pohádka pro děti - DS Prkno Veverská Bítýška

15:00 hod

Fr. Vojcek (†33)

DS Prkno Veverská Bítýška

19:00 hod

Mrtvý přišel na návštěvu

Divadlo Stodola Jiříkovice

pátek 9. 5. 2008

19:00 hod

Noc pastýřů

DS Bratří Mrštíků Boleradice

sobota 10. 5. 2008

15:00 hod

A vy jste kdo?

DS Bavory

19:00 hod

Paroháči aneb Červené kalhoty

DS Ořechov

neděle 11. 5. 2008

17:00 hod

Orchester Titanic

DS Hľadanie Tlmače - host přehlídky

Volby se blíží, Kulíšku,

upozorňuje zvonokoský starosta Pěšinka učitele a následuje výčet zamýšlených budovatelských akcí, z nich vítěznou se stává obecní hajzlík. Myslím si, že kdyby volby a s nimi spojené sliby neměly sloužit ničemu jinému než k rozhýbání politiků k větší aktivitě, nebyly by zbytečnou institucí. Vážně si nechci vyplachovat svou nectnou hubu – řečeno s Havlíčkem – našimi krajskými politiky. Neboť ač by to takto předvolebně mohlo v prvním plánu vypadat, návštěva hejtmána Stanislava Juránka na včerejším soutěžním představení byla více ztělesněním jeho patronátu nad letošní Jarní Sešlostí a taky, ve druhém plánu, divadlomilovností paní Juránkové. Ať je to tak, nebo tak, každý pořadatel čehokoli v kraji by nad takovou návštěvou zaplesal. Navíc se hejtmán Juránek projevil jako příjemný chlapík, který i většinu přítomných dam okouznil kytkou ke Svátku matek. Že by přece jen cípeček prvního plánu?

Jinak byl včerejší den, tedy až do příjezdu vzácné návštěvy, relativně klidný. Dáma a páni porotci se vydali na výlet po okolí, k čemuž jim počasí přálo, jak navečer prozradila plážová barva jejich tváří. Odpoledne se odbýval seminář o jevištní řeči vedený naším dlouholetým přítelem a odborníkem na slovo vzatým Leonardem Walletzkým (schválně, zkuste si jeho jméno napsat do počítače, jakou variantu vám nabídne?), no a večer jsme si odehráli své soutěžní představení. Takže vlastně pohoda, že.

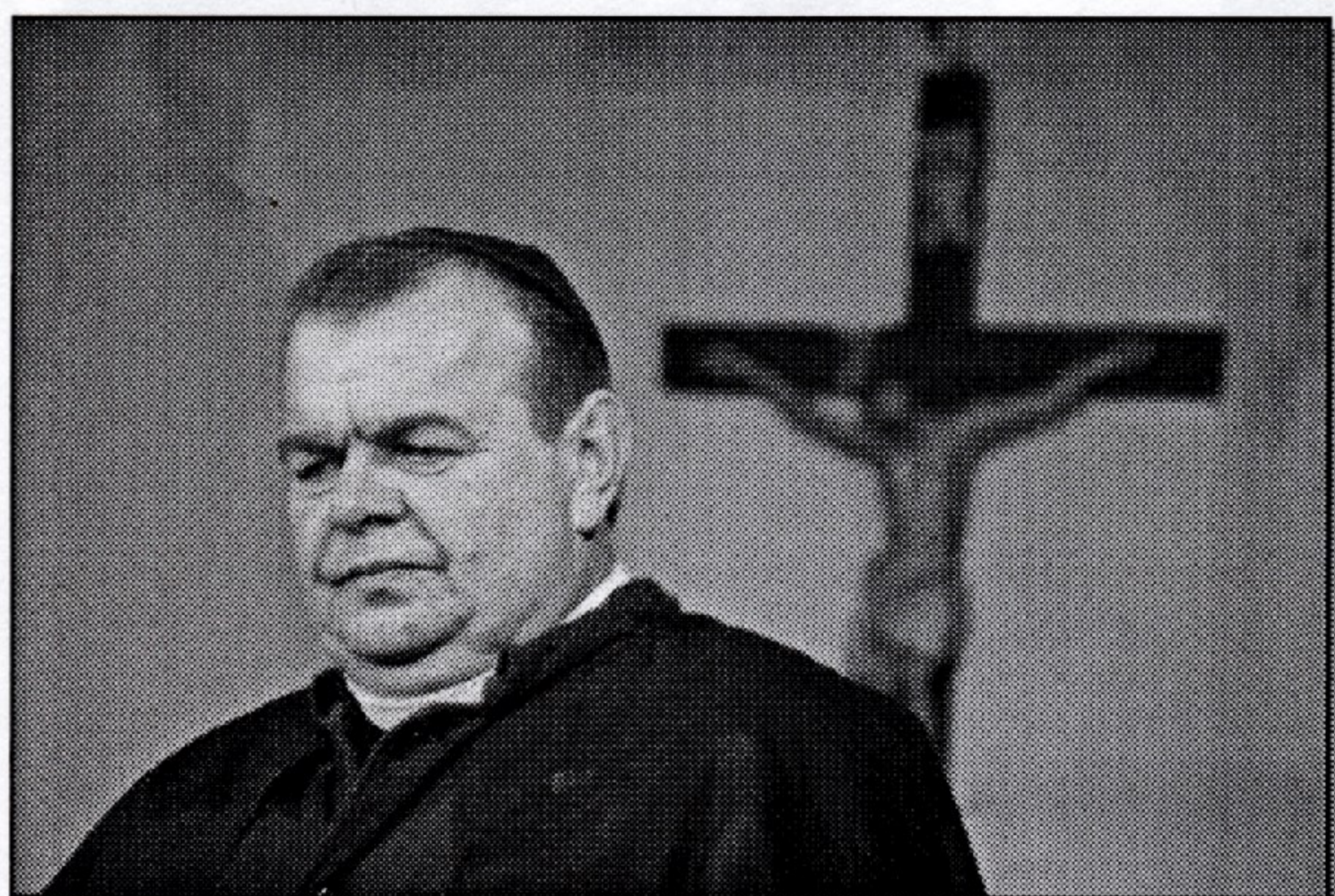
I když, ne tak docela. Uznejte, že přeci není normální, že celé představení sedí naše dětičky za hadrama na svých sedinkách a (skoro) nemuknou. Jistě, ne každý den se hraje soutěžně... Ó, měl jsem spolu s Josefem Váchalem zacítit démonický pach popisovaný v jeho *Mystice čichu*!

Ale no tak, zase taková hrůza to nebyla. Po představení se totiž soubor jako jeden muž zvedl, a jakoby veden luznými tóny proslulého hammelského pištce, či jasným světlem luny v novu odkráčel do hostince pana Hoška nasytit žaludek. V opuštěné budově divadla však osiřela naše vzácná porota bez toho, že by se jí patřičný činovník patřičně věnoval. Faux pas. Takže omluva, zkusíme to nějak odčinit. Dneska, ve sklípku, jo?

Přeji všem příjemný zbytek dne.

Stanislav Svoboda

Muzikál je divadelní představení, v němž herci neumějí zpívat a zpěváci neumějí hrát.

DS Boleradice: Noc pastýřů

Bouček ve své hře přináší především téma vztahu talentu a společnosti a z toho vyplývající témata další – umělec a moc, rozpor mezi touhou a nemožností vyrealizovat právo na osobní svobodu, omezené povinnosti k druhým, ale také obtížnost vzájemné komunikace výrazného jedince se společností a jeho nemožností se zařadit.

Poučená a zkušená režisérka Alena Chalupová buduje inscenaci přehledně, nachází přesné, jevištně srozumitelné vztahy mezi postavami. Její práci charakterizuje úcta k autorovi a ztotožnění se s jeho lidským a uměleckým posláním. Vyrovnaný herecký soubor působí přirozeně, se smyslem pro jevištní souhru s řadou výrazných výkonů. Inscenace přes svůj mimořádný divácký ohlas přinesla řadu otázek týkajících se některých rysů postav (především další možnosti větší odstíněnosti a plasticity Ryby), vztahů (rozpor Ryby mezi snem, který představuje Pavlína a reality do které je vtahován svojí ženou) ale také závěru, kdy ke krizi skladatele dochází po střetu s novým správcem panství, který působí spíše jako střet osobní než pokračující rozpor s celou obcí, který ho dohání k sebevraždě. Jistě by stálo za to zvážit také režijně scénografické řešení a dojít v některých situacích ke zjednodušení scény tak, aby se posílila možnost rychlejších proměn a jisté asociativnosti v logice nástupů jednotlivých postav. Jako celek inscenace přináší silný emocionální zážitek a přehledně i srozumitelně vtahuje diváka do řešení situací a témat nabídnutých autorem.

Prof. František Laurin

Co zaznělo na hodnocení souboru (22.30 hod)

Představení hodnotil Prof. František Laurin.

Chci se nad představením na základě rozpravy poroty zamyslet. Já jsem měl štěstí a jsem velice rád, že jsem hru viděl. S Boučkem jsem na tom dělal. Mám k té hře velmi osobní vztah a tím víc jsem se na ni těšil. Když Bouček přišel s tím nápadem, řekl že ho na celé věci zajímá proč vlastně v českých zemích je to tak, že talent je odsouzen a proč v zemích západoevropských je talent dál pěstován? Ryba žil s početnou rodinou v jedné světici, z níž vedl poklop do sklepa a v níž částečně pršelo. Stihl napsat 1250 skladeb.

Představení signalizuje, že to dělá soubor s režisérkou, kteří vědí co se hraje, že k tématu Ryby přistupujete s jistou úctou, s jistou závažností. Představení působí v mnoha scénách pravdivě, nedochází k tomu, že by postavy hrály jisté šarže. Nevnáší věci, které by šly proti zájmu autora. Je to svědomitost a poctivost, která z toho představení dýchá.

Představení začíná jednou větou: „Nezabiješ.“ A ta hra končí : Zabili jsme.“ A mezi těmito větami je jistý oblouk. Postavy mají jistý vývoj ve vztahu k Rybovi. Ryba má v sobě zajímavou urputnost, sveřepost. Druhá jeho strana je jakýsi odstup od lidí. Ale v některých momentech působí jakoby jste více vysílal a přijímal. Měl by v sobě mít čitelnější rysy pro tvořivost. Ten člověk se musel celý život spalovat.

Figury jsou velmi dobře vedený. Možná by v osobě Zachara (Antonín Koráb) některý situace měly končit ostřeji. Kaplan (Pavel Hrabec) je figura nesmírně těžká, složitá, mnohotvárnější, ale přitom je třeba říct, že přes určitou hereckou nezkušenost lze té postavě věřit. Doplnujete to téma, které bylo řečený přesně. Ulovec (Bořivoj Veselý) je figura sytá, šťavnatá, kontrast Rybovi. Ostatní figury jsou pravdivý. Doplnují z různých směrů celou tu situaci. Postavy jsou vyrovnaný, pravdivý. Ženy, které tam jsou na začátku, nejsou měšťanský drbny, jsou zběsilý, protože obhajují svůj život. Bojují za to, aby daly najíst svým dětem. To, že jsou ženy na kůru nevychází tak divadelně čistě.

Otázka organizace prostoru. Jakoby se někde míchaly dva styly : realistický a styl, kde by vedle jako nemělo být nic.

Podobně jako publikum jsem šťastný, že u toho jsem. Představení přináší hodnoty, který měl Bouček na mysli.

Lenka Lázňovská:

Ten styl, který jste si zvolili je civilní herectví. Problém u pana Straky. Vy jste nejuvěřitelnější v té zarputilosti, vnitřní hrdosti, že jste víc než všichni ti, kteří na vás tlačí. Ta postava, ale nemá to, co umělec musí mít – lyrickou strunu.

Já vám nevěřím, že jste napsal Hej mistře, protože vy v situacích, kde máte projevit tu emoci, vy jste jak chladný kámen, žádná emoce z vás nejde. Vaše postava má celou situaci hlavu vztyčenou.

Dušan Zakopal:

Ten závěr bylo to, o čem jsme se nejvíc bavili. Vadí, že se ve hře neobjevily ty pomyslné dialogy mezi Pavlou a Rybou. To ochuzuje tu postavu o další citový rozměr Ryby. Vy jste paní režisérko konec seškrtnala tak, že se tam ztratilo, že obec a dokonce jeho žena se k němu otočily zády. Touto inscenací jste potvrdili tradice kvality vašeho souboru.

MUDr. Blanář (člen laické poroty):

My jsme to viděli někteří třikrát, někteří dokonce šestkrát. Vždycky jsme byli všichni nadšení.

Hodnocení poroty inscenace DS Boleradice – Noc pastýřů se tentokrát odehrávala místo v galerii přímo v divadelním sále. Prostě herců bylo tentokrát trochu víc.

Anketa:

Máte rádi R(r)ybu?

Smaženou

V aspiku, protože mi neuteče

Zavináče s pivem

Kapra na modro

Když nemá ploutve nebo chapadla

Hlavně lososa

Na másle

(Nikdo neřekl, že by R(r)ybu neměl rád)

Co nás čeká dnes a zítra:

DNES	Sobota 10.května 2008
14:00	Vítání souboru – DS Bavory
15:00	Představení: DS Bavory – A vy jste kdo
18:00	Vítání souboru – DS Ořechov
19:00	Představení: DS Ořechov - Paroháči
22:00	Hodnocení poroty
ZÍTRA	Neděle 11.května 2008
16:00	Vítání souboru – DS Tlmače
17:00	Představení: DS Tlmače – Orchester Titanic
	po představení
	Slavnostní vyhodnocení přehlídky

Divadelní slovník V.

Myslíte si, že herci znají divadelní slovník? Co je to například **larva** ? Správně to je špatné nalíčení (někdy i záměrné), ale co je to podle herců z divadelního souboru bratří Mrštíků Boleradice?

- **kabel od světél**
- **nemluvící herec**
- **herec, který ostatním kazí divadlo**
- **kulisák**
- **věšák**
- **herec, který vyjíždí na scénu z propadla**
- **mladý, začínající herec**
- **hezká pokladní**
- **talentovaný herec, o kterém se to dlouho nevědělo (třeba Pavlík Hrabec)**

Dívaldelní pábení ...

Velmi často se stává, že zvukař v kabině pustí jinou nahrávku než zrovna tu, která je předepsaná ve scénáři. Když to divák nepozná je to dobré, v opačné případě je zle. Jedna taková událost se stala i nám v Noci pastýřů letos v únoru. Ve finále, kdy Jakub Jan Ryba končí dobrovolně svůj život a padá na zem je ve scénáři předepsáno pustit temný, dramatický hudební podkres. Jenže co čert nechtěl z reproduktoru se linou první tóny známé „Hej Mistře, vstaň bystře“ ...

Když jsme před léty hráli Dalskabáty aneb hříšná ves tak Tondovi Korábovi alias čertovi Ma-ma-matesovi byl dvěma stehy přišit dlouhý černý ocas tak aby se Lajsnerce podařil snadno „useknout“ Jenže jednou chytila ocas tak šikovně, že jí zůstal předčasně v ruce aniž by použila sekery. A Ma-ma-mates, aby zachránil situaci, duchapřítomně pravil: „Ne-ne-neber mi-mi ho, vždyť m-mám je-jenom je-je-jeden!“. Lajsnerka usedla, rukama zakryla tvář a upadla v extázi smíchu. A sál bouřil s ní.

Rozhovor

Luboš Straka odehrál v *Noci pastýřů* velmi těžkou postavu Jana Jakuba Ryby. Děj hry je navíc komplikovaný velkým množstvím scén, dějových i prostorových linií. Jak těžké bylo se s tímto vyrovnat Luboši?

No, je fakt, že už máme za sebou snad dvacet repríz, ale já soustavně v pravé kapse kalhot nosím svůj tahák, bez něhož bych byl naprosto ztracen. Takže dokud mně někdo nevymění kalhoty, tak se v tom představení neztratím. V okamžiku kdy k tomu dojde to bude tragédie.

Ryba je postava, která je velmi vnitřně rozporuplná. Máš některé rysy této povahy i ty sám?

No, jak dnešní večer porota zmínila, je z mé osoby naprosto jednoznačným způsobem vidět jistá zarputilost a chybí mi, jak zmínili, lyrická emoce. Takže já dnešní večer i následující večery budu cvičit lyrické emoce, abych při příštím představení byl dokonalejší.

(nalezení lyrických emocí přejeme nejen Lubošovi, ale i jeho dívce Šárce)

Divadelní slovník VI.

Myslíte si, že herci znají divadelní slovník? Co je to například **muška** ? Správně to je malý knírek, ale co je to podle herců z divadelního souboru bratří Mrštíků Boleradice?

- malá role
- náповěda (to se opakovalo víckrát)
- nenápadný herec, který se na jevišti neprosazuje
- štěstí na jevišti
- když na jevišti někomu spadnou kalhoty
- znaménko krásy u herečky
- když si herec nemůže vzpomenout na text
- začínající herečka

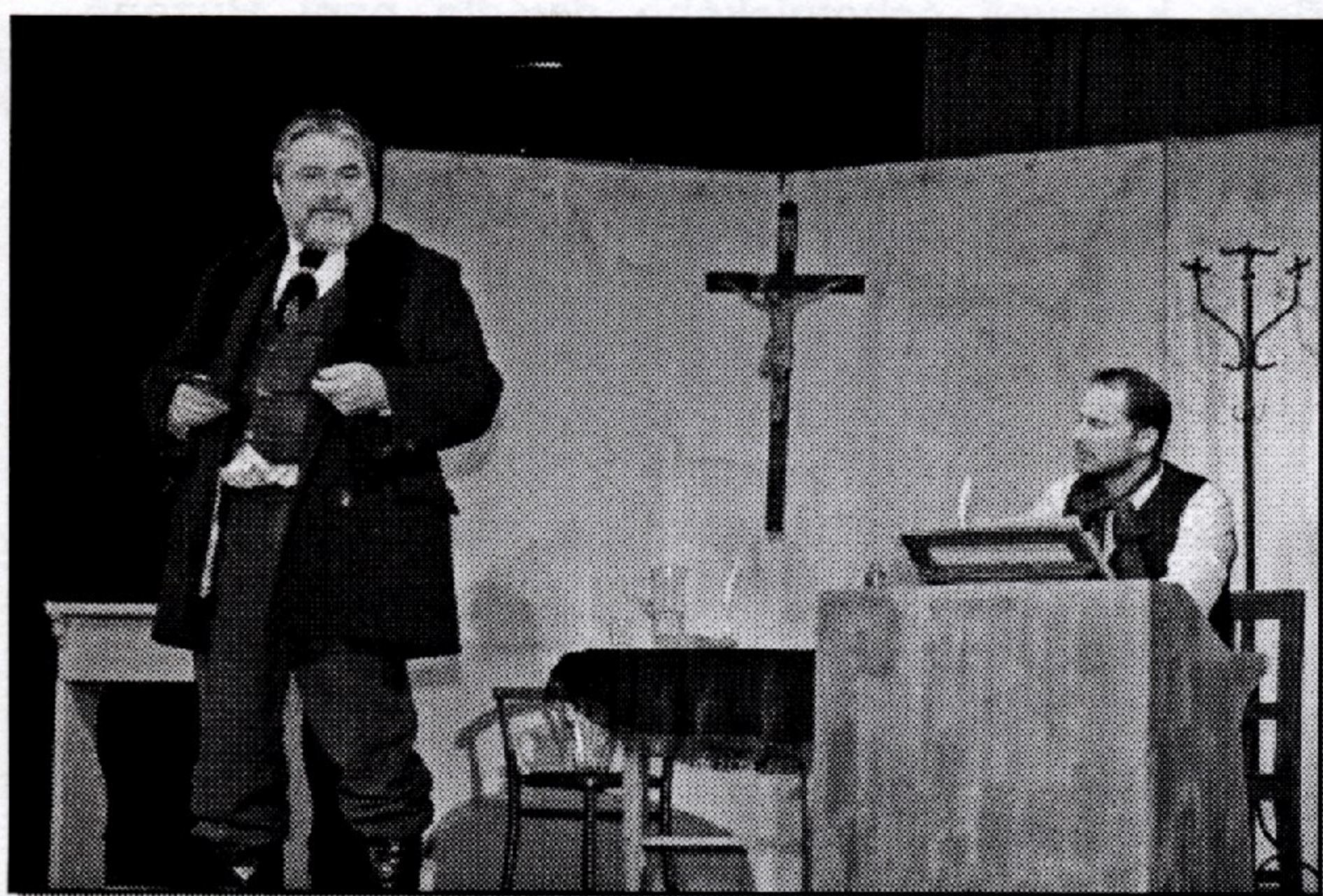

Také Antonín Koráb uchvátil v roli faráře Zachara festivalové publikum. Jaký je Zachar podle něj?

Když si má žena poprvé přečetla scénář, tak mi říká: „No ty tam hraješ pěknýho dacana“. Ale on ve skutečnosti ten Zachar není až takový lotr, jak na první pohled vypadá. Kdo se dívá pozorně, tak by měl pochopit, že celý ten život měl Zachar takový ten vnitřní boj. Měl strach aby se neublížilo církvi, tomu přesvědčení, které on má. A najednou to poznání, že vlastně ten Ryba se kterým celý život vedl boj, to vlastně myslel zrovna tak jako on. Ale došlo mu to až když uslyšel tu krásnou muziku České mše Vánoční.

Je podle tebe nějaká paralela mezi vesničkou Rožmitál a Boleradicemi?

Určitě, kdo se pozorně dívá kolem sebe v Boleradicích, tak se musel poznat i v tom Rožmitále

Odkud se postupuje do Vysokého?

- Salská
Klicperovy divadelní dny
- Trhové Sviny
Přehlídka venkovských divadel
- Brněnec
Sněhový Brněnec
- Němčice nad Hanou
Hanácký Divadelní máj
- Štítina
Štívadlo
- Miletín
Miletínské divadelní jaro
- Josefův Důl
Josefodolské divadelní jaro
- Boleradice
Boleradice
- Žlutice
Žlutické divadelní léto

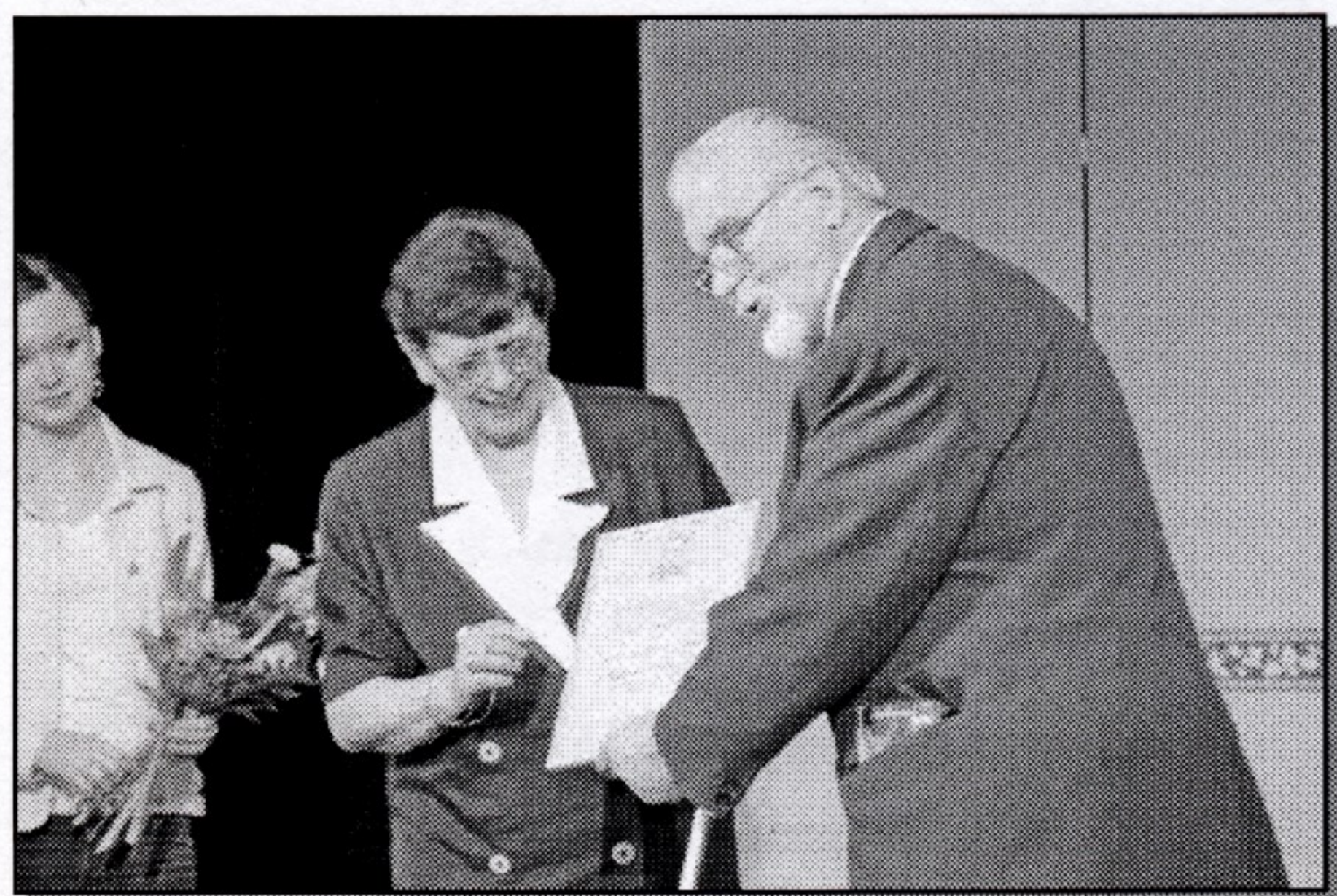

Někdy zůstane jen pár hezkých slov

Čtvrteční festivalový večer měl o něco slavnostnější ráz než obvykle. V jeho úvodu zástupci Svazu českých divadelních ochotníků Dušan Zakopal (místopředseda SČDO) a Václav Müller (Jihomoravská oblastní rada SČDO) předali zlatý odznak J. K. Tyla za dlouholetý přínos k rozvoji ochotnického divadla paní Růženě Köttnerové.

Růžena Köttnerová stála u zrodu SČDO jak v české republice (1968), tak i na Jižní Moravě (1970). Hned po jeho založení se stala místopředsedkyní, později předsedkyní. Jako učitelka na ZUŠ vyučovala mimo jiné i dramatickou výchovu a vychovala celou řadu významných žáků. Jmenujme z nich alespoň Zdenu Herfortovou, Hanku Mikoláškovou, Vladimíra Hausera či Danu Baslerovou. Byla členkou slavného brněnského souboru Dělnické divadlo, v SČDO je jednou z hybných sil soutěže „O pohárek SČDO“ a v posledních letech i „Kandrdásek“. Podílí se na výchově mladých hereckých talentů na nejrůznějších vzdělávacích dílnách i jako členka poroty při různých festivalech. Je nositelkou ZO SČDO.

A jaké byly první pocity po slavnostním dekorování? „Je to ohromné. I když jsem měla pocit, že je tu více lidí, kteří by si toto ocenění zasloužili. Při té slavnostní řeči Vaška Müllera mi to všechno šlo před očima jako film. Nám moc nepřála doba. Museli jsme vybojovat nejednu bitvu s Krajským střediskem,“ vzpomíná paní Köttnerová. A co jí nejvíc utkvělo za bta divadelní léta v paměti? „Byla to ta doba v Dělnickém divadle. Byla tam dobrá parta. Já tam nejdřív jenom dodala děti do představení Meluzína. Tam třeba poprvé hrála tehdy malá Dana Baslerová. Hřeje mě taky u srdíčka, že jsem vychovala pár profiků. Ale největší radost mám, když své žáky potkávám na koncertech a v divadle. Ono není ani tak důležité vychovávat z dětí herce, ale naučit je chodit do divadla, vychovat je k všeobecné kulturnosti, slovesnému projevu, čtení a poslouchání poezie. Někdy Vám totiž zůstane jen těch pár hezkých slov.“

Kdo se k divadlu aktivně přiblíží, už od něj neodejde

tvrdí Lenka Láznovská

Pracujete jako ředitelka Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu v Praze. Můžete nám trochu přiblížit funkci tohoto střediska ?

Jsme příspěvková organizace ministerstva kultury, která plní trojjediné poslání a to je poradenství ekonomické a právní a poradenství v jednotlivých oblastech neprofesionálního umění. Druhým posláním je shromažďování a interpretace dat o kultuře včetně statistických. Jsme mimo jiné pověřeni organizací rezortní statistické služby. Třetím naším úkolem je přispívat k rozvoji vybraných druhů neprofesionálního umění.

V poradenství pořádáme semináře pro profesionální i dobrovolné pracovníky. Útvar, který se jmenuje REGIS poskytuje rady. Radí různým subjektům především z oblastí nevládních neziskových organizací, v oblastech jako je jako zakládání různých subjektů, včetně zřizovacích listin, provozování kulturních akcí a aktivit, v ekonomických parametrech autorského práva atd.

Druhý útvar, který se jmenuje CIK vede databáze subjektů, které působí v oblasti kultury a zabývá se státní statistickou službou. Mimo jiné v tomto útvaru aktuálně vzniká tzv, satelitní účet kultury, který by měl podobně jako jiné satelitní účty vyjadřovat množství finančních prostředků, které se do kultury vkládají ať už jako veřejné nebo soukromé údaje a ekonomickými výsledky, velikostí kapitálu, který kultura vytvoří.

Třetí útvar se jmenuje ARTAMA. Pořádá prestižní přehlídky, festivaly, nabízí další a zájmové vzdělávání, vydává odborné publikace a časopisy, realizuje výzkumnou a vývojovou činnost zaměřenou na neprofesionální umění.

Jste členkou porot mnoha divadelních festivalů. Jak hodnotíte úroveň ochotnického divadla v České republice ?

To je docela složitá otázka. Protože na jedné straně je význačným rysem současného amatérského divadla jeho nesporný kvantitativní nárůst. Myslím si, že v první třetině devadesátých let počet amatérských souborů nejen kopíruje stav před listopadem 1989, ale pravděpodobně, zejména v oblasti venkovského divadla tyto parametry převyšuje. Na druhé straně, z mnoha důvodů, z nichž za hlavní lze označit dva – a to je odliv zájmu profesionálních umělců o amatérské divadlo a neexistence jakéhosi vnitřního nepřítele, který před listopadem 1989 nutil amatérské divadelníky k hledání nepřímých forem jako je metafora, obraznost, neboť jenom tak se mohly vyjádřit k současnosti. Zejména v důsledku toho amatérské divadlo ztratilo funkci hledače

- dokončení ze str. 9 -

nových forem, kterou plnilo od šedesátých let minulého století až do listopadu 1989 a podle mého názoru mu chybí výrazné umělecké špičky ať už v oblasti interpretačního nebo autorského divadla.

Věnovala jste se paní ředitelko sama ochotnickému divadlu ?

Na tuto otázku odpovídám letos obzvláště často, protože jsem letos oslavila kulaté narozeniny. Odpovídám však na ni ráda. Moji rodiče pocházeli z Polné u Jihlavy, kde působí druhý nejstarší, kontinuálně pracující amatérský divadelní soubor Jiří poděbradský a byť se přímo amatérskému divadlu nevěnovali, divadlo bylo samozřejmě součástí života naší rodiny. Například už jako relativně malé dítě jsem s rodiči téměř každou neděli odpoledne chodívala na rodinná představení do Národního divadla. Svými znalostmi o divadle jsem pravděpodobně velmi překvapila paní učitelku v první třídě. Je jasné, že mě divadlo nemohlo minout. Už na základní škole jsem měla svůj vlastní divadelní soubor, pro který jsem psala pohádky a s nímž jsem se pokoušela o divadelní inscenace. Sama jsem recitovala. S recitačním divadelním souborem jsme několikrát vyhráli pražské kolo, avšak na Wolkerův Prostějov jsme nikdy nejeli, protože paní učitelka měla nějaké kádrové problémy. Další divadelní skupinu jsem založila na jedenáctiletce. Dělali jsme kabaret a také autorské inscenace, např. vlastní dramatizace Filozofské historie. Kabaret nás určitě bavil víc a asi musel být i pěkně peprný, protože pamatuji si, že po jednom představení, na které jsem pozvala rodiče, mně otec místo očekávané pochvaly vynadal a chtěl další hraní divadla zakázat. V této aktivitě jsem pokračovala i v době svých vysokoškolských studií. Po jejich skončení se mně už nepodařilo najít generačně spřízněnou skupinu s níž by mě hraní divadla bavilo.

Je vidět, že máte divadlo ráda. Můžete něco vzkázat divadelním ochotníkům a ostatním přátelům divadla ?

Já myslím, že každý, kdo se jednou aktivně k divadlu přiblíží, že už od něj neodejde. A přála bych všem, aby ten pocit velké emoce, která je spojena s divadlem, aby ten pocit zažili. A kdyby nás bylo ještě více, tak věřím tomu, že i společnost by byla možná lepší.

Radomír Omasta

Hejtman Juránek: Vaše představení mne nadchlo

Lidé vstali a začali tleskat. Standing ovation. Sen každého herce. Kdo tohle zažil, ví, že se to nedá zaměnit za nic na světě. Tak takhle končilo představení Noci pastýřů domácího souboru. Této slávě přihlížel i hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek. Co víc si mohl přát člověk, který letošní přehlídce předal svou záštitu a právě tuto inscenaci si vybral ke shlédnutí. „Vaše představení nadchlo mě i moji manželku. Gratuluji,“ řekl po představení hercům v šatně.

„Boleradické divadlo znám, už jsem zde byl jednou hostem. Moc se mi líbí a je s podivem, že v tak malé obci vznikl tento regionální stánek kultury,“ řekl nám krátce po příjezdu. Za městys Boleradice jej uvítal místostarosta Libor Stehlík (starosta Jan Koráb se v té chvíli připravoval v zákulisí na večerní vystoupení) a za divadelní soubor Jiří Janda. Poté měl v budově divadla krátkou telefonickou on-line diskusi a pak už sledoval dramatický děj inscenace Noc pastýřů. Po jeho skončení hejtman Juránek dlouho debatoval s herci i režisérkou Alenou Chalupovou. Milým gestem bylo rozdávání kyticek všem přítomným dámám k jejich blížícímu se svátku matek. Nakonec napsal věnování do kroniky divadla i městyse.

Zaslechli jsme ...

V divadle jsou tři místa, na kterých můžete zaslechnout opravdu neskutečně zajímavé hovory, ba přímo perly: herecká šatna, bar a hodnocení poroty. Zatímco do první nás nepustili, ty další dvě místa nám byla inspirací pro následující citáty. Přiznám se, že jsme záměrně vynechali jména autorů. Oni se poznají a Vy se doufám pobavíte i tak.

Máte tady ty vietnamské zákusky?

Co prosím?

No přece miň - on – ky.

Tak před chvílí jsem od Mirka dostala dvě láhve vína a už tady nejsou? Víš, Mirek je potřeboval dát někomu jinému. Ale za chvíli ti je vrátí.

Loni nás tady pobláznila jedna slovenská herečka.

???

Byla nahá a třikrát přeběhla jeviště.

Já už nemám co říct.

Tak už nic neříkej. Někteří tu už spí.

Kolikátá je to Vaše režie?

První.

Tak to abych si dával pozor!

Loni jsme někomu z Vás nadávali za tu mluvu.

To jsem byl zase já.

Tak od kolika jsme tady dnes?

Od osmi hodin.

No, já až od půl deváté.

Ne, ty až od půl desáté.

Já mám asi ještě zimní čas.

Naše babičky nám to pochválí vždycky, ať je to jak chce strašné.

Ženský jsou ve vztahu vždycky chytřejší než chlapi, protože hledí nejdřív na to, co z toho mají.

Rozved' ty baby.

Mě ta myšlenka taky zaujala.

Tak kdo to vlastně režíroval? Já se tady chystám někomu trochu vynadat, tak ať se obracím správně?

Foto dne:

To jsem dostala od hejtmana. Heč !

Předplatné vstupenky

Dospělý jednotlivé 50,-

Dětský jednotlivý 30,-

**Předprodej vstupenek každou
středu a pátek
*od 18 do 19 hod.***

**Rezervace také na
*www.boleradice-divadlo.cz***

Změna programu vyhrazena!

Kontakt

**Divadelní spolek
bratří Mrštíků
Boleradice, 691 12**

tel.: +420 519 423 190

e-mail:

***info@boleradice-divadlo.cz*
*www.boleradice-divadlo.cz***

K uskutečnění Krajské divadelní
přehlídky vesnických
ochotnických
souborů přispěli

Ministerstvo kultury České republiky,
Jihomoravský kraj,
Městys Boleradice,

Rovnost - týdeník Nový život,
Hustopečské listy,
Hustopečská televize,
Rádio JIH,

Duhová energie ČEZ,
POLYPLAST,s.r.o. ,
DŮM ZDRAVÍ, spol. s r.o.,
INMEDIAS a.s.,
MIKULICA s.r.o.,
BLANÁŘ NÁBYTEK,a.s. ,
MORAVIA PROPAG, s.r.o.,
PRAMOS, a.s.,
REKLAMNÍ AGENTURA D-D,
Orel jednota Boleradice,
Sádrokartony Stehlík Libor,
Voda topení plyn Ladislav Horák,
Advokátní kancelář JUDr. Jiří Funk,
Klempířství a zámečnictví Novotňák Soukup,
Hospodářské potřeby Hana a Petr Vystoupilovi,
Keramická dílna Šemorovi,
Restaurace Hoško Boleradice,
Vinařství Valihrach Krumvíř,
Vinařství Šlancar,
Vinařství U Samsonů

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice,
pořadatel přehlídky,
všem za poskytnutou pomoc srdečně děkuje.